

Infamiam juris Princeps tollere potest : non fa-
cti. ibid. n. 31
Infamia per sententiam à quo tempore contraha-
tur. p. 145. n. 16
Infamibus januæ dignitatum clauduntur. p. 121.
num. 19
Infamibus an liceat Principis Curam ingredi.
ibid. n. 21
Infamis si à Principe sciente ad dignitatem, vel
officium publicum eligatur, cum eo dispen-
sasse intelligitur. p. 122. n. 24
Infamis, dum privatio læret, si jurisdictionem,
aut munus exerceat, per eum gesto ob publi-
cam utilitatem subsistent. p. 122. n. 27

Infelix.
Infelicissimum est, fuisse aliquando felicem.
p. 69. n. 21

Inhibitio.
Inhibitio definitur. p. 152. n. 11
Inhibitio, nisi legitime expedita, non suspendit
inferioris jurisdictionem : & quæ desideren-
tur ad legitimam expeditionem. ibid. n. 12
Inhibitio non legitima impunè contemnitur, ni-
si ob reverentiam judicium supremorum. ibid.
num. 13
Inhibitio etiam non canonica de stylo Curie ita
ligat inferioris manus, ut processus postea fa-
ctus sit nullus. ibid.
Post inhibitionem innovata per tertium, ut at-
tentata non revocantur. ibid. n. 15
Inhibitio superiorum judicium, sive legitima, si-
ve non timenda est. p. 153. n. 22

Inimicus.
Inimicus reconciliatus an admittatur in testem :
& an possit se tutela excusare ? p. 114. n. 11.
& seq.

Inquilinus.
Inquilino quando liceat à domo recedere, non
soluta pensione, ante finitum locationis tem-
pus. p. 184. n. 26. & seqq.
Inquilinus ab æde ejectus propter domini neces-
sitate, hac cessante, agere potest, ut sibi li-
ceat in eadem habitare pro residuo locationis
tempore. ibid. n. 29

Inquisitionis Tribunal.
Inquisitionis sanctæ Tribunal in Hispania erigi-
tur. p. 14. n. 88

Insinuatio.
Insinuatio testamenti laici, qui clericum hære-
dem instituit, apud judicem sæcularem fieri
debet. p. 58. n. 1
Idem est, si clericus laicum relinquit hæredem.
ibid. n. 2
Insinuatio testamenti ad pias causas coram Ec-
clesiastico fit. ibid.
Insinuatio testamenti quando sit opus, & quo-
modo peragenda, remissivè. ibid. n. 2

Instrumentum.
Instrumentum unde dicatur, & quid in materia
probationem significet. p. 119. n. 1. Dividi-
tur. ibid. n. 8
Instrumentum publicum definitur. ibid. n. 2
Instrumentum cujusque actus triplex fieri po-
test. ibid. n. 4
Instrumentum authenticum quale sit. ibid. n. 3.
Cur ita dictum. ibid. n. 5

Instrumentum originale quod dicatur. p. 120.
n. 9. An faciat fidem, si non reperiatur pro-
tocollum. ibid. num. 11. Habet paratam exe-
cutionem. ibid.
Instrumentum, cujus protocollum non appa-
ret, quando censetur suspectum. ibid. nu-
mero 11
Instrumentum producens in judicio, adversario
pendente, compelli potest ut protocollum ejus,
quod penes ipsum est, aut esse præsumitur,
edat : sed jurejurando ab exhibitione propter
præsumptionem liberabitur. ibid. & seqq.
num. 13
Instrumentum editum si parti reddatur, relicto
in actis transumpto, & illud de falso argua-
tur, ad petitionem adversarii iterum exhiberi
juberetur, ut falsitas possit comprobari.
ibid.
Instrumento producto, si negetur illius author
esse tabellio, quid probare incumbat produ-
centi. p. 125. n. 49
Instrumentum in remota regione extra regnum
exequendum, ut fidem faciat, quomodo com-
probandum. ibid. n. 50
Instrumentum qui falsum dixerit, id probare
tenetur. ibid. n. 51
Carens vitio apparenti ex contextura maximam
pro se habet præsumptionem, ac vim à publi-
ca obtinet autoritate. ibid.
Instrumenta per tabellionem putativum confecta
an valeat. p. 126. n. 52
Instrumentum publicum fidem meretur, etsi pro-
tocollum non inveniat. ibid. n. 65
In publicis instrumentis utrum divini nominis
invocatio præmitti debeat. ibid. n. 1. & 2
De Instrumenti publici solemnitatibus tam de jure
communi, quam regio nostro. p. 127.
n. 3. cum seqq. De papyro sigillata, qua in
Hispania utimur. ibid. n. 7. De indictionibus,
remissivè. ibid. n. 4.
Instrumentum exprimens horam consecrationis
præfertur non exprimenti, si utrumque ear-
dem die fiat. ibid. n. 8.
Instrumentum si una die inchoetur, & alia per-
ficiatur, sat erit de die perfectionis mentio-
nem fieri; ibid. Si noctu conficiatur, id de-
clarare necesse non est, modò dies ad quem
nox spectat, exprimat. ibid. Si quoad tem-
pus in instrumento aliquis error contingat,
quando valeat ipsum corrigere tabellio. ibid.
In Instrumento an domus, in qua sit, debeat
declarari. ibid. n. 9
Utrum testes subscribere debeant. n. 10. Quot
testes adhibendi. p. 128. n. 11. & 12
Utrum contrahentes, ac tabellionem subscribere
opus sit. ibid. n. 13. & seqq.
Instrumentum publicum in Hispania, nisi in pa-
pyro sigillata scribatur, non valet. ibid. n. 16
In Instrumento debet asserere tabellio contra-
hentes sibi esse notos : sed hujus solemnitaris
omissio non parit nullitatem. ibid. n. 17
Ad Instrumenti publici reprobationem quod de-
siderentur testes. ibid. n. 18. & seqq.
Ut Instrumentum in judicio probet, judici est
exhibendum, idemque vel ejus exemplar in
actis relinquendum. p. 129. n. 21
Instrumentum cum libello actionis præsentans,
an teneatur post litem contestatam illud re-
producere. ibid. n. 22.
Instrumentum continens plura capita integrè
judici

judici exhiberi debet : adversario non, nisi
illud caput, quo producens usus est, quod
limitatur. ibid. n. 25
Instrumento non integrè producto, an sit ad-
versariis an dicendus, si totum edicti postulave-
rit. ibid. n. 24
Instrumenti exemplar an sit cum die adversario
exhibendum. ibid. n. 25
Instrumentum producens quod unum caput, qua
causela uti possit, ne ex aliis sibi præjudicium
resulteret. ibid. n. 26
Instrumentum semel in actis positum, an possit
qui produxit, ille retrahere. ibid. n. 27
Instrumenta quando sunt in judicio producenda.
ibid. n. 28. cum seqq.
Instrumentum publicum jus facit quoad omnes :
& probat : non sic authenticum non publi-
cum. p. 130. n. 37
Si Instrumentum legitime nullum pronuntietur,
quoad omnes fide carebit. ibid.
Instrumentum in alio relatum, si ad actus sub-
stantiam necesse non sit, ne opus erit, ut ex-
hibeatur. p. 132. n. 6
Instrumentum extractum per alium tabellionem
cum debita solemnitate, plenam fidem mere-
tur, si originarius sit in perpetuum, vel ad
longum tempus impeditus. ibid. Quæ solem-
nitates in extractione desiderentur. ibid.
In Instrumenti explanatione an instrumentarii tes-
tes debeant intervenire. ibid. n. 12
Instrumentum antiquum absque solemnitatibus
confectum, quando probet. p. 134. n. 25. &
seqq.

Interdictum.
De Interdicto summarissimo, quod vulgò *De
interim* dicitur, qui egerunt. p. 111. num. 15.
Competit in triplici remedio possessori. 109. n. 2.
Proprie dicitur intellectum. ibid. n. 3
De Interdictorum etymologia, & differentia, re-
missivè. ibid.
In interdicto *Interim*, decretum est interloquu-
toria sententia. p. 112. n. 23
Hæc sententia nequit revocari, si prævia causæ
cognitione proferatur per eundem judicem.
p. 110. n. 5
Interdictum hoc est præparatorium ad principa-
le judicium super possessione. ibid. n. 6. Lo-
cus illi est, licet de sola proprietate sit agen-
gendum, & quid in tenura majoratus. ibid.
Interdictio *Interim*, etiam qui non possidet, ju-
vari potest. ibid. n. 7. Qualis causæ cognitio
in illo requiratur, & an ex officio expediri
queat. ibid. n. 8
Ad hoc Interdictum sufficit probatio absque re-
productione per testes, qui in causa princi-
pali deposuerint. ibid. n. 10
Rursus testes in hoc judicio examinari, parte ci-
tata, profunt quoad causam principalem pos-
sessionis. ibid.
In hoc judicio poterit judex testibus absque ju-
ramento fidem adhibere. ibid.
Non requiritur probationum publicatio, nec alia
judiciorum solemnitas. ibid. n. 11
Non restituitur minor propter omissionem proba-
tionem, nec ex alia causa. ibid. n. 21. & p. 113
num. 32
Non admittuntur repulsæ contra testes. p. 111.
num. 14
Ex Interdicto *Interim*, non datur vera possessio,
sed nuda detentatio. ibid. num. 15. Admit-
tuntur. *D. de Faria Covar. Enucl.*

titur supplicatio, sed terminus probatorius
non conceditur. ibid. n. 17. & p. 113. n. 31
In judicio interdicti hujus an de nullitate dicere
liceat. p. 111. n. 18. & p. 113. n. 32
Interdictum hoc competit civiliter tantum possi-
denti, nisi alius in actuali possessione repe-
riatur. p. 111. & seqq. n. 20. An sit simile ju-
dicio tenuræ. p. 111. n. 21
Interdictum *Interim*, datur naturaliter possiden-
ti, & mero detentatori. p. 112. n. 23
Utrum competat habenti contra se juris præ-
sumptionem ? ibid. n. 24. cum seqq.
In Interdicto *Interim*, ille obtinebit, qui de an-
tiquiori possessione probaverit. ibid. n. 29
Ex hoc interdicto manutentio an cesset, prima
sententia super possessione prolata. ibid.
num. 30
Utrum in eo admittitur appellatio ? ibid. &
seqq. 31.
Hoc Interdicto agens de quo tempore probare
debeat possessionem. p. 113. n. 35

Inventarium.
Inventarium bonorum defuncti clerici, cui hæ-
res laicus existit, coram quo judice fieri de-
beat, & è contra, si clericus succedat laico.
p. 58. n. 3

Joannes Reges.
Joannes I. Hispaniæ Rex, insignis pietate, tem-
pora à Christi nativitate computari statuit.
p. 13. num. 84. Ex quo defectus statim ani-
mam exhalat. ibid.
Joannes II. publica lætitia Rex renuntiatur.
ibid. num. 86. Sub eo memoratu digna par-
ta victoria, & quinque Fortunatæ insulæ ex-
pugnata. ibid.

Judeus.
Judæi ab Hispania expelluntur. p. 14. n. 87

Judex, & Judicium.
Judicibus laicis omittentibus administrare ju-
stitiam, num liceat litigantibus ad Ecclesiasti-
cum tribunal recurrere. p. 48. n. 7
Judex prohibetur sportularum nomine aliquid
à pauperibus recipere. p. 50. n. 25
Judex laicus si aliquando jure procedat in clericum,
sua sententiæ executionem Ecclesiasti-
cicus facere debet. ibid. n. 27
Cum Judex laicus legitime adversus clericum
procedit, quanquam per Ecclesiasticum in-
hibeatur, suspendere non tenetur. ibid.
num. 30
Judices se mutuo auxilio juvare debent. p. 70
num. 1
Judex Ecclesiasticus non valet propriam exequi
sententiam in persona, aut bonis laici : sed
Magistratus sæcularis brachium improbare
opus est. ibid. n. 2. & p. 72. n. 15. Fallit in
crimine hæresis. p. 71. n. 11
Auxilium brachii sæcularis postulat, ut clericos
rebelles coërceat. p. 70. n. 2
An teneatur prius censuris uti, quam ad bra-
chium sæculare recurrat. ibid. u. 5
Tenetur auxilium impartiri contra clericos, ut
sæcularis sententia exequatur, vel ad extor-
quendam legis pœnam. ibid. n. 6
Potest censuris cogere sæcularem, ut sibi auxi-
lium legitime postulat exhibeat. p. 70.
num. 7

Si ab Ecclesiastico iudice negetur auxilium in clericos, ad Metropolitanum appellatur, ut illum compellat. p. 71. n. 8
 Iudex laicus non tenetur auxilium exhibere Ecclesiastico, nisi de justificatione sententiæ ex actis sibi constet, exceptis causis, de quibus cognoscere illi non licet ob incapacitatem. ibid. n. 9
 Iudex laicus denegans auxilium legitime peritum, & quomodo puniatur. ibid.
 Excommunicatus ob non exhibitum auxilium, quo remedio ufurus. ibid. n. 10
 Capiens reum ad requisitionem Ecclesiastici, quo in carcere custodiri debeat. ibid. n. 12
 Iudex Ecclesiasticus utrum valeat ex consuetudine laicos propria capere autoritate, ac in eorum bonis executionem facere. ibid. numero 13.
 An possit de jure, quoties criminaliter in laicos legitime procedit, illos propria autoritate capere. ibid. n. 14
 Clericos propria autoritate carceribus subjicere potest. ibid. & seq. n. 17
 Iudex Ecclesiasticus Clericos quando auxilium secularis imploret, & hic illud impertiri tenetur. p. 72. n. 18
 Iudex, qui non ex defectu jurisdictionis, sed armatae familiae auxilium petit, non tenetur causa acta exhibere requisito. ibid. n. 19
 Si iudici requisito notorie constet, iniquè procedere, qui postulat auxilium nec debet, nec potest exhibere. ibid.
 Iudex legitime requisitus tenetur exequi literas requirentis, alias puniatur. ibid. n. 20
 Iudex loci contractus quando possit contra absentem procedere. ibid. n. 22
 Potest mittere creditorem in bona absentis debitoris ex primo decreto, non ex secundo. ibid. num. 25
 Iudex delinquentem in alieno territorio apprehendere nequit, etsi illum persequens capiat. p. 75. n. 44
 Iudex non possit delinquentem in proprio territorio repertum, ab alio magistratu damnatum punire absque literis requisitoriis. ibid. num. 46
 Iudex qui renuit exequi literas requisitorias compellitur, & quibus poenis afficiatur. ibid. n. 47
 Quid de iudice qui requisitorias repedit recusat. ibid.
 Requisite potest, ac debet literas executioni mandare, tametsi intimationis tempore cognoscatur, requirentem decessisse. p. 76. num. 1.
 Ampliatur. p. 77. n. 11
 Iudicis requisiti successor tenetur literas exequi, quæ ad antecessorem dirigebantur. ibid. num. 13
 Inter iudicem requisitum, ac delegatum discrimen. ibid.
 Iudex requisitus capere potest reum sibi non subditum ad remissionem. p. 79. n. 30
 Iudex originis, aut domicilii an valeat punire extra suum territorium delinquentem. p. 80. num. 33
 Iudicis requisiti ad capturam rei jurisdictione per eam non prorogatur. p. 82. n. 49
 Pro iudice est præsumendum. p. 90. n. 14
 Iudex an possit punire non subditum, qui coram ipso falsum dixerit. p. 117. n. 34. cum seqq.
 Quid de iudice delegato. ibid. n. 37.
 Iudex laicus potest cognoscere de falsitate per clericum apud se commissa, quatenus sit opus

ad causæ principalis decisionem. p. 118 numero 44.
 Iudex dum propriam sententiam post appellationem exequitur, jus, iudicem, ac partem offendit. p. 144. n. 9. Quibus afficiatur poenis. ibid.
 Iudex ad quem potest ex officio, attentata per inferiorem revocare. ibid.
 Iudex Ecclesiasticus, qui in dubio appellationi non desert, vim facit. p. 146. n. 27
 Iudex à quo quando valeat post appellationem ab interlocutoria in principali ad ulteriora procedere. p. 154. n. 28. Potest sententiam exequi interlocutoriam iudex instar tempus, quo ab ipsa licet appellare. p. 151. n. 9
 Iudex ad quem valeat attentata retractare quandoque, ad quæ inferior post inhibitoriam processit, quanquam pars appellationi renunciet, aut illam deserat. p. 152. n. 13
 Iudices omnes regulariter possunt recusari. p. 159 n. 2. Qui nequeant recusari. ibid.
 Iudex suspectus quis censetur, ut possit recusari. ibid. n. 3
 Iudex adjunctus ordinario propter recusationem ordinariam obrinet jurisdictionem in causa, & quomodo ipse possit recusari. ibid. n. 5
 Ordinarius non removetur à causæ cognitione ob recusationem. ibid. n. 5. Limitatur. ibid. & seq. n. 6.
 Sufficit ad ordinarii recusationem iurjurandum de suspitione: sed si omnino excludatur à causæ cognitione, causa probari debet. p. 160. num. 15
 Iudice Ecclesiastico, & laico super jurisdictione contententibus, ille de causa cognoscit. p. 169. num. 3
 Iudex Ecclesiasticus cognoscit, an clericus vestes, ac tonsuram detulerit, ut gaudeat fori privilegio. ibid. n. 6
 Iudex laicus de consuetudine retinet in proprio carcere delinquentem, donec Ecclesiasticus definit, an fori privilegio juvetur. p. 197. num. 19
 Iudices Ecclesiastici sunt proni ad eximendos criminosos reos à seculari jurisdictione. ibid.
 Quid de jure servandum in remissione rei ad Ecclesiasticum. ibid. n. 20
 Iudex laicus nequit contra reum procedere, dum de clericatu lis pendet. ibid. n. 21. Et Ecclesiasticus potest inhibere laico, ne procedat. ibid. Ecclesiasticus si apud se reum habet, nequit ipsum à carceribus relaxare, dum de clericatu cognoscit, alioqui licebit laico iudicii illum ad proprium carcerem reducere. ibid. num. 22
 An idem possit fieri per laicum postquam Ecclesiasticus de causa principali cognoscit in reum, qui clericus est pronunciatus. ibid. n. 24
 Iudex laicus ut Ecclesiastico reum remittat, ipsum custodibus committere debet, & cujus ex bonis expensæ sunt solvendæ. ibid. n. 25
 Iudex laicus potest clericos, quos cum armis invenerit, capere, ut ad Ecclesiasticum remittat. p. 200. n. 40. Potest laicus iudex, ejusque officiales auferre clericis instrumenta quibus vetitam piscationem exercent. ibid. n. 41
 Si Iudex Ecclesiasticus contra clericum, ac laicum simul in criminali causa procedat, & hunc absolvat, aut non competenter coërcat, licebit seculari iudici de eadem causa iterum cognoscere, & sibi subditum meritis poenis afficere. p. 202. n. 11
 Iudex

Iudex ex causa valet legis poenam temperare; sed quam sententia imposuit, immutare, nisi in continenti prohibetur, exceptis Inquisitionibus contra hereticam pravitatem. p. 202. num. 17
 Iudex laicus an possit cognoscere de possessione rei spiritualis. p. 203. n. 1. & seq.
 Iudex à quo, appellatione pendente, potest ea facere, quæ ad illius faciliorem expeditionem conducunt, & attentata revocare, quod in ordinario solum procedit. p. 145. n. 21
 Iudices Ecclesiastici qualiter vim litigantibus inferant. p. 205. n. 19
 Iudices qui regis Prætorii in Hispania assident, cognoscunt cum maxima Reipublicæ utilitate de vi per Ecclesiasticos illata, quam tollunt. ibid.
 Iudice Ecclesiastico in causa merè profana, & à suo foro profus aliena procedente, quomodo litigantibus subveniatur. ibid. n. 20
 Iudices regii quam cognitionem habeant ad tollendum vim per Ecclesiasticos illatam. ibid. num. 21
 Iudices Ecclesiastici qualiter compellantur parere decretis, quibus vis tolli præcipitur. p. 206. num. 23
 Iudices Regii Prætorii an possit violentiam Ecclesiasticorum tollere quoties de illa constiterit. ibid. num. 24. Quibus casibus non detur recursus ad regia Prætoria per viam violentiæ. ibid. & seq. n. 25.
 Iudices ob oculos æquitatem habere debent. p. 234. n. 36
 Ad iudicium, quod inter alios agitur, tertius pro suo interesse principaliter, vel accessorie venire potest. p. 88. n. 1
 In iudicio comparens, ut unum ex litigantibus foveat, causam in statu, quo existit, assumere tenetur. ibid. n. 2
 Nequit in tertium hunc ferre, aut exequi sententiam, nec ipse poterit ex suo privilegio causam ad aliud deferre tribunal. ibid. n. 3
 Juramentum.
 Juramentum de calumnia apud nos in omni actione, vel exceptione, quæ deducitur in iudicio, adjicitur. p. 166. n. 4
 Hodie juramentum istud parvipenditur, & facile per litigantes fit. ibid.
 Juramentum affectionis, & de veritate dicenda quoad interesse, quomodo differant. p. 169. num. 37
 Jurisdictio.
 Jurisdictio suprema temporalis definitur. p. 15. num. 92
 Jurisdictio spiritualis, Sede Apostolica vacante an resideat in totius Ecclesiæ communitate. p. 17. n. 107
 Jurisdictio, supremæque potestas quibus modis legitime quaratur. p. 18. n. 122
 Suprema jurisdictio non conferretur, etsi plurimi in unum Principem consenserint separatim, non constituta communitate. p. 19. n. 133. & seq.
 Jurisdictio omnis, supremæque potestas in Castellæ regnis ad Regem spectat, à quo in inferiores descendit. p. 21. n. 143. Est absoluta nullis conditionibus restricta. ibid.
 Jurisdictio cum mero, ac mixto imperio potest in Hispania privilegio, aut præscriptione comparari. p. 22. n. 146

Ad Jurisdictionis præscriptionem adversus Regem qualis possessionis probatio desideretur. p. 22. n. 148. & seq.
 De Jurisdictionis regie causis cognoscunt seculares Magistratus, etiam contra Ecclesiasticos possessores. ibid. n. 150.
 Jurisdictio suprema ad audiendos subditos querelantes, nec privilegio, nec præscriptione à regia dignitate potest segregari. ibid. n. 151
 Oppido alienato per Dominum inferiorem, an jurisdictio etiam transferatur. p. 24. numero 166
 Jurisdictione per Regem concessa cum mero, & mixto imperio, an facultas cognoscendi de causis appellationis tributa censetur. ibid. n. 167. & p. 40. n. 25.
 Jurisdictio concessa per Principem quando extendatur ad populi augmentum. p. 25. n. 7.
 Et quid de immunitate, aut exemptione. ibid.
 Jurisdictio præscriptione acquisita utrum ad territorii augmentum ampliatur. p. 28. n. 21
 Quid si privilegio concedatur. ibid. num. 22. & seq.
 Jurisdictio aliquando potest exerceri in alieno territorio quoad dominium, & proprietatem. p. 29. n. 24
 Jurisdictione villæ, aut castri concessa, comprehenduntur ejus termini, ac territorium, si illud habeat. ibid. n. 25
 Jurisdictionis prorogationi in secunda instantia non est locus. p. 37. n. 3
 A Jurisdictione seculari ad Ecclesiasticam, vel è contra per appellationem transitus fieri nequit. ibid.
 Jurisdictio semel quæsta non expirat per superioris revocationem, antequam iudici constet, idè interim gesta sustinentur. pag. 68. numero 51. Ampliatur etiam in revocatione jurisdictionis ex motu proprio. ibid. numero 53.
 Jurisdictionem habere suspensam, & illa omnino carere, diversum est. p. 156. & seqq. num. 18
 Jurisdictio Ecclesiastica, & secularis, ne confundantur, multum interest. pag. 186. numero 1
 A Jurisdictione regia qui se eximere conatur, opposita fori declinatoria, quibus poenis subijciatur. pag. 198. & 199. n. 27. 31. & 35.
 An incidatur in eas poenas ipso jure. ibid. n. 33.
 Poenæ contrahuntur, etsi declinatoria non fortiatur effectum. ibid. n. 32
 Quid si reum poenituerit, & à declinatoria recesserit. ibid.
 Jurisdictio Ecclesiastica per laicos potest de jure communi prorogari, quod regio nostro non licet. p. 196. n. 8
 Jurisdictio quoties partium consensu prorogabilis non est, declaratoria etiam lata sententia, obijci poterit ad impediendum executionem. ibid. num. 10. Qui jurisdictionem alienam usurpat, graviter peccat. ibid. num. 15
 Jurisdictio est incorporalis, idè non recipit divisionem, nisi quoad usum. p. 237. n. 1
 Si pluribus competat, penes singulos est in solidum, etsi quoad exercitium sit separata idib.
 Jurisdictio communis dum non dividitur quoad usum
 K k 3